

РЕШЕНИЕ

№ 32787

гр. София, 20.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав, в
публично заседание на 09.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **3126** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на "Магна Ойл" ООД, [населено място] срещу Решение 32-1061888/2024 на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦИ - В., потвърдено с Решение Р-152/32-60522/2025г. на ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ.

В жалбата се посочва, че административният акт е неправилен, немотивиран, незаконосъобразен, издаден при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди се нищожност поради просрочие на 30-дневния срок за произнасяне. Оспорват се извършените действия по международен обмен на информация с швейцарските власти, както и че представените отговори представляват официален документ. Посочва се, че е нарушено правото на изслушване. Възразява срещу определената нова митническа стойност по метода на чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на нова митническа стойност на автомобилите, като се излагат подробни доводи в тази насока. Излагат се и доводи за нарушение на разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2447/2015 при отхвърляне на декларираната договорна стойност на процесните автомобили. Възразява, че решението е издадено извън тригодишния срок по чл. 103 § 1 от Регламент 952/2013. Моли да бъде уважена жалбата и да бъде отменен оспореният акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата на

сочените в нея основания. Претендира присъждане на разноски по списък.

Ответникът - Директор на Териториална дирекция Митница В., чрез процесуалния си представител юрисконсулт П., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Съдът след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

На 20.01.2020 г. с МД с MRN 20BG002005023729R7/20.01.2020 г./л.155/ „МАГНА ОЙЛ“ ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 6 броя стоки.

Стока № 6 от декларацията /л.161/ е описана, както следва: „лек автомобил употребяван с повреди, марка: М.-Б., модел: GLC, тип: 250d, бр.места: 5, първ.рег.: 20160321, цвят: бял, раб.обем: 2143 куб см, мощност: 150 kw din, двиг.№: неоткрит, дизел, шаси №: WDC2539091F076830“, държава на износ-Ш., износител-Е.С.Е. С. SA, цена на стоката в размер на 1950 CHF, при курс за 1 CHF-1.7922 лв. В Е.Д. 4/17 на декларацията е посочен код 300 за предоставяне на тарифна преференция, след представяне на фактура от 10.01.2020г. с вписана декларация за произход.

Към митническата декларация са приложени и описани следните документи за стоката: фактура от 10.01.2020 г. с продавач Е.С.Е. С. SA, талон на превозното средство, снимков материал, документ за платени държавни вземания.

На 15.05.2020 г. с МД с MRN 20BG002005030218R8/15.05.2020 г. /л.156/ „МАГНА ОЙЛ“ ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 2 броя стоки.

Стока № 2 от декларацията /л.190/ е описана, както следва: „лек автомобил употребяван с повреди, марка: БМВ, модел: 530d, ТИП: xDrive, бр.места: 5, първ.рег.: 20171207, цвят: сив, раб.обем: 2993 куб см, мощност: 195 kw din, двиг-No: неоткрит, дизел, шаси No: WBAJD11000G884362“, държава на износ-Ш.; износител-Е.С.Е. С. SA, цена на стоката-1800 CHF, при курс за 1 CHF-1.85862 лв. В Е.Д. 4/17 на декларацията е посочен код 300 за предоставяне на тарифна преференция, след представяне на фактура от 08.05.2020г. с вписана декларация за произход.

Към митническата декларация са приложени и описани следните документи за стоката: фактура от 08.05.2020 г. с продавач Е.С.Е. С. SA, талон на превозното средство, снимков материал, документ за платени държавни вземания.

На 27.08.2020 г. е МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г./л.204/ „МАГНА ОЙЛ“ ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 4 броя стоки.

Стока № 2 от декларацията /л.206/ е описана, както следва: „лек автомобил употребяван с повреди, марка: БМВ, модел: 320d, бр.места: 5, първ.рег.: 20150721, цвят: бял, раб.обем: 1995 куб см, мощност: 140 kw din, двиг-No: неоткрит, дизел, шаси No: WBA8Y71080G394936“, държава на

износ-Ш., износител-Е.С.Е. С. SA, цена на стоката-750 CHF, при курс за 1 CHF-1.81347 лв. В Е.Д. 4/17 на декларацията е посочен код 300 за предоставяне на тарифна преференция, след представяне на фактура от 18.08.2020 г. е вписана декларация за произход.

Стока № 3 от декларацията /л.207/ е описана, както следва: „лек автомобил употребяван с повреди марка: М.-Б., модел: C250 d, тип: 4ш, бр.места: 5, първ.рег.: 20160116, цвят: черен, раб.обем: 2143 куб см, мощност: 150 kw din, двиг-No: неоткрит, дизел, шаси No: WDD2050091R137631“, държава на износ-Ш., износител-Е.С.Е. С. SA, цена на стоката-1850 CHF при курс за 1 CHF-1.81347 лв. В Е.Д. 4/17 на декларацията е посочен код 300 за предоставяне на тарифна преференция, след представяне на фактура от 18.08.2020 г. с вписана декларация за произход.

Към митническата декларация са приложени и описани следните документи за стоките: 2 броя фактури от 18.08.2020 г. е продавач Е.С.Е. С. SA, талони на превозните средства; снимков материал; документ за платени държавни вземания.

На 03.12.2020 г. е МД с MRN 20BG002005044761R0/03.12.2020 г. /л.227/ „МАГНА ОЙЛ“ ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 4 броя стоки.

Стока № 3 от декларацията /л.230/ е описана, както следва: „лек автомобил употребяван е повреди марка: Б., модел: T2, бр.места: 5, първ.рег.: 19770901, цвят: син, раб.обем: 6744 куб см, мощност: 144 kw din, двиг-No: неоткрит, бензин, шаси No: SBX32067“, държава на износ-Ш.; износител-Е.С.Е. С. SA, цена на стоката-400 CHF, при курс за 1 CHF-1.80894 лв. В Е.Д. 4/17 на декларацията е посочен код 300 за предоставяне на тарифна преференция, след представяне на фактура от 10.11.2020 г. е вписана декларация за произход.

Към митническата декларация са приложени и описани следните документи: фактура от 10.11.2020 г. с продавач Е.С.Е. С. SA, талон на превозното средство, снимков материал, документ за платени държавни вземания.

На 21.06.2021 г. с МД е MRN 21BG002005060498R6/21.06.2021 г. /л.255/ „МАГНА ОЙЛ“ ООД декларира на режим „допускане за свободно обращение“ 1 брой стока, описана както следва: „лек автомобил употребяван с повреди марка: Б., модел: С., тип: GTC V8, бр.места: 4, първ.рег.: 20130404, цвят: черен, раб.обем: 3993 куб см, мощност: 373 kw din, HBNr.No: неоткрит, дизел, шаси No: SCBGN23W9DC084161“, държава на износ-Ш.; износител-Е.С.Е. С. SA, цена на стоката-1350 CHF, при курс за 1 CHF-1.77674 лв. В Е.Д. 4/17 на декларацията е посочен код 100 за тарифна преференция - „Ставки на митата по отношение на трети страни erga omnes“.

Към митническата декларация са приложени и описани следните документи: фактура от 01.06.2021 г. с продавач Е.С.Е. С. SA, талон на превозното средство, снимков материал, документ за платени държавни вземания.

При допускане за свободно обращение на гореописаните стоки, пред митническите органи са представени фактури и други придружаващи документи, като за първите 5 от стоките е декларирана тарифна преференция в Е.Д. 4/17 „Преференция“ с код 300, предвидена в Споразумението между ЕИО и К. Ш. на основание на представена декларация за произход, направена от износителя върху фактура, посочена в чл. 15, параграф 1 от Допълнение I към

Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход (2013/94/ЕС). Въпросните стоки са деклариран с преференциален произход, за тях са ползвани тарифни преференции и мито 0%. При извършената първоначална проверка икономическият оператор не е представил други документи, доказващи декларираната митническа стойност и произход.

Поради възникнали съмнения на митническите органи и липса на доказателства, които да потвърдят декларираната митническа стойност на внасяните стоки, с писмо, рег. № 32-417330/22.12.2021 г., директорът на ТД Митница В. е отправил искане до дирекция „Митническо разузнаване и разследване“ в Ц. на Агенция „Митници“, за извършване на проверка по линия на международното сътрудничество, като към писмото са приложени заверени копия на документи за 54 автомобила - транзитни МД (включително и процесните), договори за покупко-продажба или фактури (F. или K./ R.) и регистрационни талони и 54 файла във формат Р.) /л.145/

В получен официален отговор от митническата администрация на Конфедерация Ш. (вх. № 32-250694/27.07.2022 г.), препратен до директор на ТД Митница В. с писмо рег. № 32-252052/28.07.2022 г. /л.147/, в което са включени всички стокови позиции по горесцитираните митнически декларации, за които е деклариран преференциален произход в МД се твърди, че за тези стоки износителят не е декларирал и не е подписвал декларации за произход, поради което за тях неправомерно е ползвана тарифна преференция съгласно разпоредбите на чл. 56, параграф 2, буква г) от Регламент (ЕС) 952/2013 във връзка със Споразумението между ЕИО и Конфедерация Ш. и следва да се считат за стоки с непреференциален произход. В тази връзка, с влязло в сила Решение, рег. № 32-60641/14.02.2023 г. (съдебното производство по контрол на което е приключило с РЕШЕНИЕ № 13176 от 04.12.2024 г. по адм. д. № 6809/2024 г., I ОТД. на ВАС) на директора на ТД Митница В., по посочените по-горе митнически декларации, за процесните стоки, с изключение на митническа декларация с MRN 21BG002005060498R6/21.06.2021 г., е направена корекция на кл. 36 (ЕД 4/17) - „Преференции“, както следва: код „300“ да се чете код,, 100“.

С писмо, рег. № 32-140639/11.04.2023 г. /л.144/, в Ц. на Агенция „Митници“ е получен отговор на швейцарската митническа администрация, видно от който разследването на швейцарските власти е установило, че всички изпратени от българска страна документи за проверка на стойността са неверни. Към писмото е предоставена информация в табличен вид, с данните за продажната цена на автомобилите, обект на проверката, и са приложени заверени копия на представените за тях фактури при износа в Ш. с местоназначение митническата територия на Съюза /л.120/.

С писмо рег. индекс 32-520624/18.08.2023г. /л.84/ ТД Митница В. е изпратила до Окръжна Прокуратура - В. информация за резултатите от извършената проверка по линия на международното сътрудничество на автомобили, внесени с митнически декларации с MRN 20BG002005023729R7/20.01.2020 г., 20BG002005030218R8/15.05.2020 г., 20BG002005037020R0/27.08.2020 г., 20BG002005044761R0/03.12.2020 г. и 21BG002005060498R6/21.06.2021 г. от „МАГНА ОЙЛ“ ООД, ЕИК 20056154, с оглед наличието на данни за извършено престъпление от общ характер.

С писмо рег. № 32-515852/15.08.2023 г. в съответствие с чл. 22, пар.6 от Регламент (ЕС) №952/2013, дружеството е уведомено за мотивите, на които ще се основава решението на

митническите органи, като му е била предоставена възможност за отговор /л.116/. С писмо вх. № 32-585168/10.10.2023 г. „МАГНА ОЙЛ“ ООД изразява становище по отношение на мотивите на митническите органи за издаване на решение. След разглеждане на доводите посочени в становището, митническите органи не приемат възраженията за основателни и на 03.11.2023 г. Директора на ТД Митница В. издава решение с рег.№ 32-617048/ 103.11.2023г. за поправка на митнически декларации с МРН 20BG002005023729R7/20.01.2020, 20BG002005030218R8/15.05.2020, 20BG002005037020R0/ 27.08.2020, 20BG002005044761R0/ 03.12.2020 и 21BG002005060498R6/21.06.2021 и определя нова митническа стойност на стоките /л.104/. С решение рег. № Р-702/32- 686686/22.12.2023 г. Директора на Агенция „Митници“ отменя горепосоченото решение поради допуснати процесуални пропуски /л.76/.

С писмо рег. № 32-824434/18.04.2024 г. отново е извършено уведомяване по реда на чл. 22, пар.6 от Регламент (ЕС) №952/2013 /л.68/. В същото са изложени мотивите, на които ще се основава решението, като на дружеството е предоставена възможност за запознаване с преписката и за изразяване на становище, в рамките на 30 дни от получаване на уведомлението, съобразно чл. 8, параграф 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 и чл. 8, параграф 3 от Делегиран регламент на Комисията (ЕС) 2015/2446.

Посочено е, че митническата стойност на стоките по МД с МРН 20BG002005023729R7/20.01.2020 г., 20BG002005030218R8/15.05.2020 г. 20BG002005037020R0/27.08.2020 20BG002005044761RO/03.12.2020. подробно описани по-горе (с изключение на стока 2 по МД с МРН 20BG002005037020R0/ 27.08.2020 г. - автомобил с шаси WBA8Y71080G394936) следва да се определи на основание чл. 70, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като тези стоки следва да се считат с непреференциален произход, на основание на което за тях възниква задължение за допълнително заплащане на мита и други държавни вземания.

По отношение на митническата стойност на стока № 2 от МД с М 20BG002005037020R0/27.08.2020 г, автомобил с шаси WBA8Y71080G394936 е посочено, че същата следва да се определи на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като за посочените стоки възниква задължение за допълнително заплащане на мита и държавни вземания.

В заключение е посочено, че с издаване на решение на директора на ТД Митница В. за дружеството ще възникнат задължения, както следва: мито в размер 19609,51лв. и ДДС в размер на 43140,94лв. Предоставена е възможност за становище в 30-дневен срок.

В резултат на проведеното производство е издадено оспореното Решение № 32-1061888 от 31.10.2024 г. на Директора на ТД Митница В., с което е отказано да бъде приета митническата стойност на част от стоките по подадените митнически декларации с МРН 20BG002005023729R7/20.01.2020 г., 20BG002005030218R8/15.05.2020 г., 20BG002005037020R0/27.08.2020 г., 20BG002005044761R0/03.12.2020 г. и 21BG002005060498R6/21.06.2021 г., определена е нова митническа стойност на стоките, разпоредено е коригиране на данните в митническите декларации и са установени допълнително публични задължения за събиране на стоките поставени под режим "допускане за свободно обръщение" с посочените митнически декларации, като данните са коригирани, както следва:

по МД с MRN 20BG002005023729R7/20.01.2020 г.:

1.1 Стока № 6 „лек автомобил употребяван с повреди, марка: М.-Б., модел: GLC, тип: 250d, бр.места: 5, първ.рег.: 20160321, цвят: бял, раб.обем: 2143 куб см, мощност: 150 kwдин, двиг-Но: неоткрит, дизел, шаси No: WDC2539091F076830

-Е.Д. 8/6 „Статистическа стойност“ да се чете 44408,90 лв.

-Е.Д. „Митническа стойност“ да се чете 44408,90 лв.

-Е.Д. 4/14 „Ц. на стоката“ да се чете 24500,00

Установени са публични задължения за досъбиране, както следва: мито в размер на 4041,41 лв. и ДДС в размер на 8891,10 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.59, ал.2 от ЗДДС.

по МД с MRN 20BG002005030218R8/15.05.2020 г.

Стока № 2 – лек автомобил употребяван с повреди, марка: БМВ, модел: 530d, ТИП: xDrive, бр.места: 5, първ.рег.: 20171207, цвят: сив, раб. обем: 2993 куб см, мощност: 195 kwдин, двиг-Ио: неоткрит, дизел, шаси No: WBAJD11000G884362

Е.Д. 8/6 „Статистическа стойност“ да се чете 42876,54 лв.

Е.Д. „Митническа стойност“ да се чете 42876,54 лв.

Е.Д. 4/14 „Ц. на стоката“ да се чете 22800,00

Установени са публични задължения за досъбиране, както следва: мито в размер на 3903,10 лв. и ДДС в размер на 8586,82 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.59, ал.2 от ЗДДС.

По МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г.

3.1. стока № 2 „лек автомобил употребяван с повреди, марка: БМВ, модел: 320d, бр.места: 5, първ.рег.: 20150721, цвят: бял, раб.обем: 1995 куб см, мощност: 140 kwдин, двиг.Ио: неоткрит, дизел, шаси No: WBA8Y71080G394936“

Е.Д. 8/6 „Статистическа стойност“ да се чете 11380,82 лв.

Е.Д. „Митническа стойност“ да се чете 11380,82 лв.

Е.Д. 4/14 „Ц. на стоката“ да се чете 6000,00

3.2. стока № 3 „лек автомобил употребяван с повреди марка: М.- Б., модел: C250 d, тип: 4т, бр.места: 5, първ.рег.: 20160116, цвят: черен, раб.обем: 2143 куб см, мощност: 150 kwдин, f1BHr.No: неоткрит, дизел, шаси No: WDD2050091R137631“

Е.Д. 8/6 „Статистическа стойност“ да се чете 24075,11 лв.

Е.Д. „Митническа стойност“ да се чете 24075,11 лв.

Е.Д. 4/14 „Ц. на стоката“ да се чете 13000,00

Установени са публични задължения за досъбиране, както следва: мито в размер на 2974,09 лв. и ДДС в размер на 6543,00 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.59, ал.2 от ЗДДС.

По МД с MRN 20BG002005044761R0/03.12.2020 г.

стока № „лек автомобил употребяван с повреди марка: Б., модел: Т2, бр.места: 5, първ.рег.: 19770901, цвят: син, раб.обем: 6744 куб см, мощност: 144 kwdin, двиг-No: неоткрит, бензин, шаси No: SBX32067“

- Е.Д. 8/6 „Статистическа стойност“ да се чете 17684,93 лв.

- Е.Д. „Митническа стойност“ да се чете 17684,93 лв.

- Е.Д. 4/14 „Ц. на стоката“ да се чете 9500,00

Установени са публични задължения за досъбиране, както следва: мито в размер на 1646,13 лв. и ДДС в размер на 3621,49 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.59, ал.2 от ЗДДС.

По МД с MRN 21BG002005060498R6/21.06.2021 г.

5.1. декларираната стока № 1 „лек автомобил употребяван с повреди марка: Б., модел: С., тип: GTC V8, бр.места: 4, първ.рег.: 20130404, цвят: черен, раб.обем: 3993 куб см, мощност: 373 kwdin, двиг-No: неоткрит, дизел, шаси No: SCBGN23W9DC084161“

Е.Д. 8/6 „Статистическа стойност“ да се чете: - 73346,34 лв.

Е.Д. „Митническа стойност“ да се чете: - 73346,34 лв.

Е.Д. 4/14 „Ц. на стоката“ да се чете: 41000,00

Установени са публични задължения за досъбиране, както следва: мито в размер на 7044,77 лв. и ДДС в размер на 15498,50 лв., ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.59, ал.2 от ЗДДС.

Посочено е, че общо задълженията по цитираните в решението МД са в размер на 19609,50 лв. - мито и 43140,91 лв. ДДС ведно с лихва за забава върху размера на държавните вземания на основание чл.114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл.59, ал.2 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство са представени преводи на документи на чужд език, съдържащи се в преписката, в това число приложенияте към митническата декларация документи - фактури и документи за автомобилите, както и кореспонденцията със швейцарските митнически власти, в която е представена информация за декларираните при износа на процесните МПС данни и въз основа на която е определена новата митническа стойност на внесените стоки.

По делото са изготвени съдебно-счетоводна и оценителна експертизи, изводите по които ще бъдат обсъдени и съобразени в съвкупност с останалите доказателства по делото с правните изводи по спора.

При така изложените фактически данни, които се подкрепят от приложенияте по делото писмени доказателства, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

В настоящият случай Решението е издадено за директора на ТД "Митница В." в условията на делегирана компетентност /Заповед № 1348/30.10.2024г л.29/, в изискуемата писмена форма, с мотивиран акт (включително и от представената преписка), според изискванията на чл. 22 § 7 от Регламент 952/2013.

Съгласно чл. 101 § 1 от Регламент 952/2013, размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение съгласно член 87, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация.

Нормата на чл. 5 т. 39 от Регламент 952/2013 сочи, че "решение" означава всеки акт на митническите органи, отнасящ се до митническото законодателство, с който се извършва произнасяне по конкретен случай, и който има правни последици за съответното лице.

Разпоредбата на чл. 29 от Регламент 952/2013 указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, § 5, § 6 и § 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление, какъвто е и настоящият случай.

Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 7 от ЗМ, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент 952/2013 решения, взети без предварително заявление, се издават от Директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго.

Доводите на жалбоподателя за допуснати многобройни съществени процесуални нарушения в административното производство са неоснователни.

Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Съгласно нормите на чл. 8 § 1 б. а) и б. в) от Регламент за изпълнение 2015/2447, 1. в съобщението, упоменато в член 22, параграф 6, първа алинея от Кодекса, се посочват: а) документите и информацията, които митническите органи възнамеряват да използват като основание за своето решение;...в) упоменаване на правото на съответното лице на достъп до документите и информацията, посочени в буква а), съгласно приложимите разпоредби.

Цитираните норми са спазени от ответника в производството по издаването на Решението. В съобщението изрично е посочено, че на основание на данни, предоставени от Конфедерация Ш., българските митнически власти са установили фактури със съдържание, различаващо се от декларираното при вноса от „М. ойл“, като в изготвената таблица са описани стойностите на МПС - обявената при вноса, и тази - установена при проверката на износителя в Ш.. Описано е, че по данни от Ш., е констатирана липса на декларация за преференциален произход на стоката. В

самата таблица № 1 в съобщението митническите декларации, по които са установени цитираните обстоятелства, са описани със своя уникален номер и дата на подаване, с държавата на износ и с идентификационните данни на съответното МПС, т.е. дружеството - жалбоподател е разполагала с цялата информация, въз основан на която митническата администрация е възнамерявала да издаде Решението. Изрично е посочено, че за адресата на акта съществува възможност да прегледа документите по преписката, както и да прави бележки и извадки или – според техническите възможности, копия за своя сметка. Съдът констатира, че са спазени правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението, и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок, поради което възраженията в тази насока са неоснователни.

Касаторът твърди допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при поискването и получаването на информация по реда на международното сътрудничество на основание Споразумение между ЕИО и Конфедерация Ш. от 22.07.1972 г. и Допълнителен протокол между ЕО и Конфедерация Ш. от 09.06.1997 г. относно административна взаимопомощ в митническата област.

Предоставянето на помощ при отправено искане от страна на запитващия орган (чл. 3), формата (чл. 6), реда за изпълнение (чл. 7), изключенията от задълженията (чл. 9), вкл. поверителността (чл. 10) и целите за ползване на получената информация (чл. 11), са част от предметния обхват на чл. 2 от Допълнителния протокол – за осигуряване правилното прилагане на митническото законодателство, и по-специално като се предотвратяват, разкриват и разследват нарушения на това законодателство. Според чл. 11 от допълнителния протокол относно взаимната административна помощ в митническата област договарящите се страни имат право да използват като доказателствен материал в доклад и показания пред съдилищата, получена информация и прегледани документи в съответствие с разпоредбите на настоящия протокол. В контекста на цитираната договореност отговорът на запитвания митнически орган на Ш. се ползва с материална доказателствена сила на официален документ, изготвен от официални лица в кръга на служебните им задължения по установена форма и ред. С оглед на това обстоятелство, той представлява годно доказателство за извършените от тях действия по проверка на автентичността на изпратените документи.

На следващо място, следва да се посочи, че липсва необходимост и от специална проверка на обстоятелствата, отразени в отговора на митническите власти. Механизмът за взаимопомощ в митническата област е въведен именно с оглед осигуряване на възможност за събиране на данни и доказателства от органите на запитаната страна, които да могат да се ползват непосредствено от органите на запитващата страна, включително и в съдебно производство. Да се приеме обратното - би означавало да се игнорират нормите на международен договор (и/или съюзен), въвеждащ специална уредба на даден вид обществени отношения, каквато е и цитираната Спогодба.

Във връзка с горното, според настоящия съдебен състав събраните доказателства, съобразно материална им доказателствена сила, установяват, че проверката е стигнала до изходната точка на извършената износно-вносна операция в провереното дружество - изпращач, като е установена каква е продажната цена на стоката, а именно - тази, посочена във фактурите, представени по реда на международния обмен за информация, както и че за процесните автомобили не могат да

бъдат ползвани преференциални тарифни мерки, а също и че в резултат на проверката по линия на международното сътрудничество е установено, че износителят при издаване на фактурата за продажба не е поставял декларация за произход върху фактурата, съгласно правилата за придобиване на произход от Протокол 3 (ОJ L 45/15.02.2006) към Споразумение между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш., с оглед на което декларираната преференция не може да бъде приета.

В случая всички цитирани по-горе писма са подписани от М. Я. служител в общинска служба, Федерален департамент по финанси към Федерална митническа администрация. Изводът, който следва от така предоставената информация, е че в съответствие с § 5 на чл. 32 от Конвенцията отговорът ясно сочи на неавтентичност на декларациите за произход във фактурите към искането от Ц. на Агенция „Митници“ и че процесните автомобили не могат да бъдат считани за продукти с произход.

Неоснователни са доводите на касатора, че неправилно отговорът на отговорния митнически служител във Федерална служба на митници и гранична охрана, Митници – Юг при Ф. министерство на финансите на Конфедерация Ш. е преценен като официален документ по определението в чл. 179, ал. 1 ГПК, тъй като липсва доказателство, че е издаден от компетентен орган по определението в чл. 1, б. г) от Допълнителния протокол към Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш., назначен от договорящата се страна, след като в писмото ясно е посочено от кого се издава и в какво качество.

Несъстоятелно се явява и възражението за изтекла погасителна давност. Погасяването на митнически задължения е уредено в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Съгласно член 124, § 1, б. "а" на Регламент № 952/2013, без да се засягат действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, митническото задължение при внос или износ се погасява когато длъжникът вече не може да бъде уведомен за митническото си задължение съгласно член 103.

Съгласно член 103 от Регламент № 952/2013, регламентиращ краен срок за митническо задължение:

§ 1 Длъжникът не се уведомява за митническо задължение след изтичането на три години от датата, на която е възникнало митническото задължение.

§ 2. Когато митническото задължение възниква в резултат на действие, което към момента на извършване е основание за започване на наказателно преследване, три годишният срок, определен в параграф 1, се продължава най-малко на пет години и не повече от 10 години в съответствие с националното законодателство.

Възникването на митническото задължение е уредено в дял III, глава 1 от Регламент № 952/2013, като относими в случая са разпоредбите относно митническо задължение при внос, регламентирани в раздел 1.

Съгласно чл. 77 от посочения регламент: § 1. Митническо задължение при внос възниква при поставяне на несъюзни стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, под един от следните митнически режими: а) допускане за свободно обращение, включително съгласно разпоредбите за специфична употреба; б) временен внос с частично освобождаване от вносни мита. А § 2 регламентира, че митническо задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация.

В случая най-ранното митническо задължение от процесните е възникнало по повод подадена МД с MRN 20BG002005023729R7/20.01.2020, с която стоката е поставена под режим - допускане за свободно обращение и е възникнало в момента на приемане на митническата декларация на 20.01.2020 г.

Спорен е въпроса дали в конкретния случай е приложима разпоредбата на член 103, § 2 от регламента, която при определена хипотеза изключва правилото на член 103 § 1 и предвижда по-дълъг краен срок за уведомяване.

За приложението на член 103, § 2 от регламента е необходимо митническото задължение да възниква в резултат на действие, което към момента на извършването му е основание за започване на наказателно преследване.

В случая, митническото задължение възниква на датата на приемане на митническата декларация в резултат на действие - деклариране в по-нисък размер на митническа стойност на стоки, с цел да се избегне частично плащане на мито и други публични държавни вземания, събирани от митническите органи - ДДС. Това действие, към момента на извършването му може да се квалифицира, като деяние, осъществяващо състав на данъчно престъпление по чл. 255 от НК или документно престъпление.

Съгласно разяснението дадено в т. 25 на Решение на Съда на Европейския съюз от 16 юли 2009 година по съединени дела C-124/08 и C-125/08 (G. S. и др. срещу B. S.), използваният в член 221, параграф 3 от Митническият кодекс израз "деяние, подлежащо на наказателно преследване" се отнася до деянията, които според правопорядъка на държавата членка, чиито компетентни органи искат последващо възстановяване, могат да се квалифицират като нарушения по смисъла на националното наказателно право. (вж. по аналогия по отношение на член 3 от Регламент № 1697/79 на Съвета от 24 юли 1979 година относно последващото събиране на несъбрани вносни или износни сборове, които не са били изискани от длъжника за стоки, декларирани за митнически режим, включващ задължение за плащане на тези сборове (ОВ L 197, стр. 1), Решение от 27 ноември 1991 г. по дело M.-F., C-273/90, R., стр. I-5569, точка 9).

Настоящата инстанция като съобрази, че разпоредбите относно крайния срок за уведомяване по чл. 221, § 3 и § 4 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (отм., в сила от 01.06.2016 г.) са запазени в действащото митническо законодателство, в частност в разпоредбите на § 1 и § 2 от Регламент № 952/2013 и след като се позовава на даденото разяснение на израза "деяние, подлежащо на наказателно преследване" в цитираното решение на СЕС, обосновава извод, че в случая е приложима разпоредбата на член 103, § 2 Регламент № 952/2013, предвиждаща по-дълъг краен

срок на уведомяване, доколкото е установено, че митническото задължение възниква в резултат на действие, което към момента на извършването му е основание за започване на наказателно преследване за митническо нарушение.

Несъстоятелни се явяват и твърденията, че в обжалвания административен акт липсва надлежно мотивиране на това обстоятелство. На страница 8 от обжалваното решение изрично е вписано, че предоставената от швейцарските власти информация относно процесните митнически декларации, подробно описана преди това, е изпратена на Окръжна прокуратура В. с оглед преценка на обстоятелствата за извършено престъпление по чл. 255 от НК. За последното са представени и доказателства в преписката. Обстоятелството, че последното не е изрично повторено в заключителната част на акта, където е посочено правното основание да се приложи разпоредбата на член 103, § 2 от регламента не лишава акта от мотиви за нейното приложение.

Правилно е приложен и материалния закон при определяне митническата стойност на стоките по МД с MRN 20BG002005023729R7/20.01.2020 г., 20BG002005030218R8/15.05.2020 г. 20BG002005037020R0/27.08.2020 20BG002005044761R0/03.12.2020. подробно описани по-горе (с изключение на стока 2 по МД с MRN 20BG002005037020R0/ 27.08.2020 г. - автомобил с шаси WBA8Y71080G394936).

Съгласно чл. 70 § 1 от Регламент 952/2013, митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

В конкретния случай, процесните МД са били предмет на последваща проверка относно верността на данните за реално платената цена за автомобила, посочен в МД, релевантна за определяне на митническата му стойност, съответно и за дължимите публични държавни вземания. В чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, е предвидена възможност за неприемане на декларираните договорни стойности - в случаите, когато митническите органи имат основателни съмнения дали договорената стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в чл. 70, § 1 от Митническият кодекс, и тези съмнения не са отпаднали след изискване на допълнителна информация от декларатора. В хода на проверката административният орган е изложил подробни съображения, обосноваващи наличието на основателни съмнения относно действителната цена на стоката, въз основа на които изводи се определят за досъбиране вносно мито и ДДС на база новоопределената митническа стойност на внесените автомобили. Настоящият състав счита, че установените в хода на митническата проверка обстоятелства са напълно достатъчни, за да формират основателни съмнения у митническите органи за достоверността на декларираната митническа стойност по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 - от една страна, а от друга да приемат цената за действително платената. При мотивирани основателни съмнения за декларираната стойност, тежестта на доказване да обори тези съмнения е на оспорващия, като възраженията в тази насока са неоснователни.

Съдът намира, че митническите органи правилно са определили митническата стойност на

стоките по реда на чл. 70 и 71, § 1, буква д) от Регламент ЕС № 952/2013 г., съгласно установената цена от представените от митническите органи на Конфедерация Ш. фактури /л. 124-125; 335-336; л.341-352; л.351-352; л.355-356; л.361-362; л.371-372/.

С изпратените писма от Ц. е било отправено запитване до швейцарските митнически власти да извършат проверка в рамките на Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Ш.. В резултат на извършената проверка в страната на износа, е получено писмо от швейцарските митнически власти, с приложени фактури, с предмет на покупко-продажба на същите леки автомобили, декларирани в процесните митнически декларации, с продавач Е. С.Е. С. SA - швейцарското дружество, посочено като продавач и във фактурите, представени от оспорващия, респективно купувач - "Магна ойл" ЕООД. Според проверката, осъществена от швейцарските митнически власти на износителя Е. С.Е. С. SA и отразеното в представените от последното фактури, процесните автомобили, идентифицирани по модел, номер на шаси, година на производство и др., са продадени от същия износител на жалбоподателя и фактурирани на друга по-висока стойност. Въз основа на изложеното съдът приема, че обосновано митническите власти са приели, че митническата стойност на стоките по процесните МД следва да се определи на база получената информация от страна на митническите органи на Конфедерация Ш., съгласно която, представените при декларирането на стоките фактури за покупко-продажба не са издадени и подписани от посочения в нея продавач, като същата е с невярна информация включително и по отношение на продажната цена и липсваща декларация за преференциален произход, предвид което представените документи с МД не могат да бъдат приети за определяне на митническата стойност на процесните стоки.

Следва да се отбележи, че митническите органи не са отхвърлили методът за определяне на митническа стойност въз основа на договорната стойност на стоката, а са я определили по реда на чл. 70 и 71, параграф 1, буква "д" от Регламент ЕС № 952/2013 г., съгласно установените продажни цени от фактурите, приложени към писмо от 03.04.2023г. от митническите органи на Конфедерация Ш. по реда на административното сътрудничество, както и че към същите следва да се прибави декларираната от оспорващия стойност за транспорта на съответната стока, съобразно чл. 71, § 1, буква "д" от Регламент ЕС № 952/2013 г., ответната страна обосновано и законосъобразно е установила размера на действителната митническа стойност на процесните автомобили.

Горните изводи не се разколебават от заключението на вещото лице по допуснатата от съда ССЧЕ. Видно от представеното заключение и дадените в съдебно заседание разяснения вещото лице не е могло да установи договорената продажната цена на автомобилите, тъй като от страна на жалбоподателя не са представени договори. Същевременно експертът е установил, че за периода 01.01.2020г. – 31.12.2021г. „М. ойл“ е превел по банков към продавача „И Си Експорт Център“ СА сумата от общо 59000 швейцарски франка, но към нито един от преводите не са посочени номера и дати на фактури, за да може да бъде обвързано с конкретно плащане. В тази връзка несъстоятелно се явява твърдението на процесуалния представител на дружеството, че ако експертът бе извършил преглед на счетоводните записвания на тези материални активи експертизата е щяла да установи вярното деклариране на митническата стойност. Фактът, че в счетоводството на дружеството стойността на стоките са записани в размерите, посочени в подадената от дружеството митническа декларация, не променя установеното по линия на международното сътрудничество обстоятелството, че фактурите, приложени към МД, не

удостоверяват реално заплатената цена на процесните автомобили. По този начин ще се установи единствено какви данни са документирани в счетоводството на „Магна ойл“ ООД, но не и каква конкретна сума е заплатена на продавача за всеки автомобил.

Тук следва да се отбележи, че отговорите от митническа администрация на Конфедерация Ш. съставляват официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 ГПК, издадени от длъжностно лице в кръга на службата му по установените форма и ред и като такъв представляват доказателство за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Изявленията на швейцарските власти са подкрепени и с предоставени от износителя ЕС Е. център - фактури за продажба на процесните автомобили, установени по идентифициращите ги данни, на по-висока стойност. Тези фактури са постъпили в административната преписка по линията на международното сътрудничество между митническите власти на двете страни, в съответствие с нормата на чл. 11 т. 3 от Допълнителен протокол относно взаимната административна помощ в митническата област към Споразумението между ЕИО и Конфедерация Ш. за свободна търговия, поради което могат да бъдат използвани за нуждите на митническото производство и основателно са били кредитирани от ответника.

Всички достоверни доказателства в своята съвкупност обосновават основателност на възникналото съмнение в декларираната стойност на внесените автомобили. При тези обстоятелства в доказателствената тежест на вносителя е да установи при условията на пълно главно доказване, че декларираната цена е действително заплатената за внесената стока, но ангажираните доказателства в тази насока не установяват твърденията на жалбоподателя, дори обратното. Съгласно заключението на експерта извършил автотехническата експертиза, което съдът цени като компетентно безпристрастно изготвено, отразената стойност в представените към МД фактури не съответства на установимото техническо състояние и е икономически необосновано занижена.

Предвид изложените съображения, Съдът счита, че правилно е отказано да бъде приета митническата стойност по подадените митнически декларации и е определена нова митническа стойност на стоките по МД, като в тази част жалбата се явява неоснователна.

По отношение на митническата стойност на стока № 2 от МД с М 20BG002005037020R0/27.08.2020 г, лек автомобил БМВ с повреди, с шаси WBA8Y71080G394936 е посочено, че същата следва да се определи на основание чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във връзка с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, като за посочените стоки възниква задължение за допълнително заплащане на мита и държавни вземания.

В разпоредбата на чл. 70 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т.е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза.

Независимо, че при митническото остойносттаване на стоките приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от М., разпоредбата на чл. 140, § 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 дава възможност на митническите органи, при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане

цена по чл. 70, § 1 от М., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140, § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена.

При формиран извод, че митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от регламента, остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 при последователно прилагане на вторичните м. в чл. 74, § 2, букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на Споразумението за прилагане на член V. от Общото споразумение за митата и търговията, Член V. от Общото споразумение за митата и търговията и Глава 3 от Дял II на регламента.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност са в отношение на субсидиарност както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и помежду си, и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност (в този см. решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24; Решение № 3699/18.04.2022 г. по адм. д. № 11027/2021 г. на ВАС и др.). Едва след като докаже, че тези м. са неприложими за конкретния случай, органът може да определи митническата стойност по реда на чл. 74, § 3 от М., т.е. с използване на разумни способи въз основа на наличните данни на митническата територия на ЕС.

Цитираните разпоредби сочат, че за изменение на митническата стойност на внесена стока митническите органи най-напред следва да обосноват и докажат наличието на основателни съмнения, че декларираната стойност не съответства на действително платената или подлежаща на плащане стойност за стоките. Тези основателни съмнения подлежат на установяване и преценка във всеки отделен случай съобразно установените факти и обстоятелства, като митническите органи носят тежестта за доказване на тези съмнения.

Съмненията в декларираната договорна стойност и промяната на нейния размер са основани на доказателствата, събрани в административното производство по линия на международното сътрудничество. С отговора, получен по линия на международното сътрудничество от швейцарските власти, е предоставен договор от продажбата при износ, с дата 18.08.2020 г. от същия продавач, за купувач, различен от посочения във фактурата при вноса, но с идентификационни данни - марка автомобил, шаси, цвят, тегло, месец и година на първа регистрация, идентични за същото превозно средство, внесено като стока 2 по МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г.- лек автомобил В. 320 със същия номер на шаси, който е уникален за всеки автомобил. Разлика в двете фактури се установява по отношение на декларираната цена на стоката (750 CHF при внос в България и 6000 CHF при продажба за износ от Ш.) и наличието на декларация за произход с подпис и печат върху представената при допускане за свободно обращение фактура, на основания на която са приложени тарифни преференции и мито 0%.

Въпреки обстоятелството, че информацията е предоставена от официални митнически власти на територията на държавата на износа (САЩ) и в този смисъл представлява достоверен източник, обосноваващ възникнали основателни съмнения, съдът намира, че митническият орган не е изпълнил вмененото му задължение, преди да прибегне към определяне на митническата стойност по 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., да изчерпи визираните в чл. 74, § 2 вторични м. по букви от а) до г).

Вярно е, че в оспореното решение са посочени мотиви, с които тези м. са отхвърлени като неприложими. Така изложените мотиви обаче са общи и съдържат само твърдения, които не са доказани. Основните доводи за отхвърляне на всеки един от методите е липсата на информация, относима към неговото приложение. По делото липсват данни такава информация да е била събирана и по какъв начин е извършвана проверката.

В този контекст, с оглед на задължението си за полагане на дължимата грижа, митническите органи са длъжни да проучат всички източници на информация и базите данни, с които разполагат, за да определят митническата стойност по възможно най-точния начин и най-близко до реалността (в този смисъл решения от 9 ноември 2017 г., LS C. S., C-46/16, EU:C:2017:839, т. 56 и от 20 юни 2019 г., O. R., C-1/18, EU:C:2019:519, т. 27). Като се има предвид отношението на субсидиарност, което е налице между различните предвидени в чл. 74 от Регламент 952/2013 г. м. за определяне на митническата стойност, митническите органи следва да положат дължимата грижа при използването на всеки един от последователните м., предвидени в тази разпоредба, преди да направят извод за неговата неприложимост.

В МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г. автомобилът е описан като "лек автомобил употребяван с повреди". В административната преписка обаче не се съдържа протокол, изготвен от компетентните митнически органи, който да доказва извършен оглед на стоката преди вдигането ѝ, съответно да удостовери липсата или наличието на повреди и вида им. В тази връзка, при изследване приложимостта на първия метод, регламентиран в чл. 74, § 2, б. "а" от Регламент № 952/2013 г., митническите органи са приели, че при анализ на данните от справката от Митническата информационна система М. ЗА не могат да се определят други внесени стоки като идентични на проверяваните, вземайки предвид състоянието при оформянето им, съответните щети, повреди, изминати километри и други данни за съпоставяне.

Дори да се приеме, че с оглед специфичните повреди на автомобила е невъзможно да се открие в системата информация за идентични стоки, то с оглед определението за сходни стоки в чл. 1, § 2, т. 14 от регламента за изпълнение (т.е. с подобни параметри), е следвало митническият орган да докаже, че по зададени критерии като марка, модел, тип двигател, година на първа регистрация, внос от Ш., дали е налична или не е налична информация. Ако такава е била налична, органът е следвало да обоснове защо тя не се отнася за сходни стоки. Като доказателство за извършените от него действия той е следвало да състави протокол по чл. 50 ДОПК, във вр. с чл. 84ж от ЗМ. В случай, че националната информационна система не му предоставя необходимите данни, е следвало да използва сведения от базите данни, създадени и управлявани от митническите органи на другите държави-членки или от службите на Съюза, за да се приеме, че е изпълнил задължението си за полагане на дължимата грижа с оглед цитираните по-горе решения на СЕС (в такъв смисъл Решение № 2076/22.02.2024 г. по адм. д. № 6768/2023 г. по описа на ВАС, Решение

№ 3/03.01.2024 г. по адм. д. № 6110/2023 г. по описа на ВАС, Решение № 847/24.01.2024 г. по адм. д. № 5517/2023 г. по описа на ВАС).

По тълкуването на чл. 31, § 1 от Митническия кодекс на Общността (отм.), съответстващ на чл. 74, § 3 от М., СЕС е постановил Решение от 9 юни 2022 г. по дело C-599/20, "В. М." UAB, в т. 51, т. 54 и т. 55 от което приема, че данните, съдържащи се в национална база данни относно стоки, попадащи в същия код по Т. и произхождащи от същия продавач като разглежданите стоки, представляват "налични данни" в Съюза по смисъла на чл. 31, § 1 МКО и могат да се използват като основа за определяне на митническата стойност на разглежданите в случая стоки. Позоваването на тези данни представлява средство за определяне на тази стойност, което е едновременно "разумно" и съвместимо както с принципите, така и с общите разпоредби на международните споразумения и с разпоредбите, посочени в същия член, когато деклараторът не предоставя достатъчно точна или надеждна информация относно митническата стойност на съответните стоки и когато посочените в митническата декларация данни са общи.

От друга страна, проверката в системата МИС ЗА не изчерпва задължението на органа да провери приложимостта на посочените методи. Такава справка обхваща единствено националната база данни, а за приложението на методите по чл. 74, § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. се изисква събраната информация да касае цялата митническа територия на Съюза. Тук следва да се посочи, че опорочаването на първия от алтернативните методи опорочава и прибягването до всеки следващ, тъй като липсата на надлежни доказателства за неговата неприложимост поставя под съмнение прилагането на всеки следващ.

По изложените съображения, съдът намира, че като не е положил дължимата грижа при използването на всеки един от последователните м. по чл. 74, § 2 от Регламент № 952/2013 г. чрез издирване и анализиране на всички възможни източници на информация, митническият орган необосновано е пристъпил към прилагане на чл. 74, § 3 от кодекса във вр. с чл. 144, § 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 по отношение на стока 2 – лек автомобил БМВ с повреди с шаси WBA8Y71080G394936 по МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г. Жалбата срещу новоустановените задължения във връзка с този автомобил е основателна и следва да се уважи.

Това включва следните задължения: Дължимото мито за автомобила е определено на 1138,08лв., а ДДС – 2503,78лв., или общо 3641,86лв., изчислени върху митническа стойност от 11380,82лв. По декларацията е декларирано мито 188,01лв. и ДДС – 409,22лв. или общо 597,23лв. (декларация на л. 206 от делото). От което следва, че новоустановените задължения, за които жалбата следва да се уважи са в размер на 3044,63лв., от които 950,07лв. мито и 2094,56лв. ДДС.

Материалният интерес по делото е 62750,41лв. Жалбата следва да се отхвърли срещу установените задължения по декларации MRN 20BG002005023729R7/20.01.2020 г., MRN 20BG002005030218R8/15.05.2020 г., MRN 20BG002005044761R0/03.12.2020 г. и MRN 21BG002005060498R6/21.06.2021 г., както и за задълженията за автомобила М. по т. 3 на МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г.

Жалбата следва да се уважи за новоустановените задължения в размер на 3044,63лв., от които 950,07лв. мито и 2094,56лв. ДДС, за автомобила БМВ, с шаси WBA8Y71080G394936, описан в т.

2 на декларация МД с MRN 20BG002005037020R0/27.08.2020 г.

При този изход на спора право на разноски имат и двете страни.

Направените и доказани от оспорващия разноски са в размер 7882 лева, от които 50 лева - заплатена държавна такса за производството, 600 лева за съдебно-счетоводна експертиза, 500 лева за оценителна експертиза и 6732 лева - заплатено адвокатско възнаграждение.

С оглед уважената част на жалбата на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 382,28 лв. лева или 195,46 евро. Във връзка с наведеното възражение за прекомерност съдът отбелязва следното: съгласно чл.78 ал.5 от ГПК /изм. – ДВ бр.17/2026 г./ приложим на основание чл.144 от АПК ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. От ответната страна не са изложени никакви съображения и доводи, защо смята, че адвокатското възнаграждение е прекомерно, поради което възражението само на това основание следва да бъде отхвърлено.

Разноските на ответната страна за юрисконсултско възнаграждение, определени при съобразяване характера на спора, разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, като на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, съобразно отхвърлената част от жалбата, на страната се дължат разноски в размер на 100 лева или 51,13 евро.

Мотивиран от изложеното Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на "Магна ойл" ООД, ЕИК[ЕИК], Решение 32-1061888/31.10.2024 на ЗА ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦИ - В., в частта, в която е отказано да бъде приета митническата стойност на стока № 2 от МД с М 20BG002005037020R0/27.08.2020 г.(БМВ, с шаси WBA8Y71080G394936), определена е нова митническа стойност за стоката, разпоредено е коригиране на данните в митническите декларации за същата и са установени допълнително публични задължения за събиране във връзка с нея в размер на 3044,63лв., от които 950,07лв. мито и 2094,56лв. ДДС

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Магна ойл" ООД, ЕИК[ЕИК], срещу Решение 32-1061888/2024 на ДИРЕКТОР ТД МИТНИЦИ - В., в останалата му част.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на "Магна ойл" ООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 195,46 евро, разноски по делото.

ОСЪЖДА "Магна ойл" ООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Агенция Митници разноски по делото в размер на 51,13 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-

дневен срок от връчване на преписа.

СЪДИЯ: